

medgaar Udgifter ikke blot til Jordemoder, men ogsaa til eventuel Ekstrahjælp i Huset, særlig Kost og lign., foreslaar man, at der *i de første 14 Dage efter Fødslen ydes Dagpenge af den Størrelse, som de paaagældende har sikret sig i Sygdomstilfælde.* Denne Hjælp vil, som Forholdene nu er, ikke blive meget stor. En af Sygekassedirektøren udarbejdet Oversigt over de kvindelige Sygekassemedlemmers Fordeling efter den sikrede Pengehjælps Størrelse viser følgende:

Sikret Pengehjælp	Hovedstaden	Provinsbyer	Land-distrikter	Hele Danmark
00 Øre	31 000	72 200	65 800	169 000
40 —	13 300	55 000	285 700	354 000
40—99 —	—	5 600	42 400	48 000
1 Kr.	70 000	61 800	59 200	191 000
2 —	41 200	5 200	2 600	49 000
3 —	7 200	1 300	500	9 000
	162 700	201 100	456 200	820 000

Det viser sig altsaa, at kun 249 000 kvindelige Medlemmer har sikret sig 1 Kr. eller mere i Dagpenge og langt de fleste, nemlig 191 000, har sikret sig 1 Kr. Der rejser sig her det *Spørgsmaal, om denne Dagpengehjælp er tilstrækkelig ogsaa for de Kvinder, som omfattes af et Paabud om Barselhvile,* medens Udvalget er klar over, at der maa ydes disse Kvinder en særlig Hjælp, hvorom henvises til det følgende, mener man dog ikke, at denne *særlige* Hjælp bør ydes i de første 14 Dage, thi i disse 14 Dage er det ikke Paabudet om Barselhvile, der direkte er Grunden til, at de holder sig hjemme. En vis Tid efter Fødslen vilde de overhovedet ikke kunne være i Stand til igen at gaa i Arbejde. Der kan tvistes om, i hvor lang Tid man maa sige, at de alligevel ikke vil kunne gaa i Arbejde, og hvornaar det kun er Paabudet, der bevirker det. Udvalget mener i saa Henseende, at 14-Dages-Grænsen vil være den rimeligste.

Forsaavidt der *støder Sygdom til,* maa der som ogsaa efter den nugældende Ordning vedvarende ydes *sædvanlig Sygehjælp.* Udvalget mener, at den retteste Ordning i saa Henseende vilde være den, at en Barselseng udover 14 Dage betragtes som Sygdom, og at der derfor, forsaavidt Barselsengen udstrækkes udover 14 Dage, skal ydes sædvanlig Sygehjælp efter de almindelige Regler. Her rejser sig det *Spørgsmaal, om de Mødre, der omfattes af Paabudet om Barselhvile* og som efter de første 14 Dage vedbliver med at faa Sygehjælp, fordi Barselsengen udstrækkes udover 14 Dage, ogsaa skal være *berettiget til at faa den særlige Dagpengehjælp,* der er foreslaaet for den 3die Uge (henholdsvis 4de—6te Uge, forsaavidt Moderen giver Die), jfr nedenfor under b. Udvalget mener, at disse Kvinder, saalænge de faar almindelig Sygehjælp, ikke ogsaa skal have de særlige Dagpenge og ej heller skal have den almindelige Sygehjælp suppleret op til samme Størrelse som de særlige Dagpenge. Det kan maaske se urigtigt ud, at den raske Moder hjælpes med et større Beløb end den syge Moder. Synspunktet er imidlertid det, at den raske Moder ved Lovens Paabud tvinges til at holde sig borte fra Arbejde og i Konsekvens heraf maa have en særlig Hjælp som Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste, medens den syge Moder dog ikke vilde kunne gaa i Arbejde, saalænge hun er syg.

Udvalgets Forslag til Afløsning af Sygekasselovens § 23 (Folkeforsikringslovens § 19) gaar da ud paa, at Sygekasserne i Barseltilfælde skal yde: